

Egy áldozatkész feladatkitűző emlékére

Bakonyi Gábor

1932. 08. 19.–2010. 12. 30.

A KöMaL-nak az az olvasója, aki egy-egy érdekes feladat kapcsán a feladatközlő nevére is odafigyel, amely a kitűzött fizika feladat után szerepel, nemcsak élő személyek nevével találkozhat itt. A korán elhunyt *Szegedi Ervin* (1957–2006) vagy *Varga István* (1952–2007) még életükben beküldött feladataiból mind a mai napig válogat a szerkesztő bizottság. Róluk haláluk alkalmából szépen megemlékeztünk. Előfordul azonban, hogy nem értesülünk időben a feladatot beküldő személy haláláról, s az illető még elhunyt után is élőként szerepel a KöMaL-ban. Ilyen feladatkitűzőnk volt Bakonyi Gábor (1932–2010), aki immár ötödik éve csak szellemében van közöttünk. Adósságot törlesztünk most, amikor gyermekei jóvoltából megemlékezhetünk áldozatos életéről.

*

Bakonyi Gábor 1932-ben született Komáromban. Szülei pedagógusok voltak, édesapja matematika-rajz tanár, édesanyja tanítónő volt. A II. világháború után Komárom északi részét Szlovákiához csatolták, így gimnáziumi tanulmányai egy részét szlovákul végezte. 1948-ban kitelepítették őket és az akkor megvalósított lakosságcsere eredményeképpen Magyarországra kerültek.

Az érettségi után a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyész-mérnöki Karán folytatta tanulmányait. 1954-ben a Villamosipari Anyagok Technológiája Tanszéken tanársegédi állást kapott. Rövid ideig a Keményfémipari Vállalatnál mint kutatómérnök dolgozott, de 1956 októberében, 24 évesen az egyik utolsó paralízisjárványban súlyosan megfertőződött. Több mint két évig kórházban kezelték, de soha többé nem nyerte vissza egészségét. Ő, aki annyira szeretett kirándulni, mindkét lábára megbénult és ettől kezdve csak a jobb kezét tudta használni. A kétségbeejtő helyzet ellenére nem adta fel a reményt. Mérnök testvére segítségével egyedi, akkumulátorral meghajtott rokkantkocsit terveztek, amivel önállóan tudott lakáson belül és kívül közlekedni. 1960 novemberében megnősült és 50 évig boldog házasságban élt *Varga Judittal*, aki önzetlenül, szeretetben állt mellette élete végéig. Két gyermekük, majd három unokájuk született.

Nagyon fontosnak tartotta mindvégig, hogy családját a nehézségek ellenére saját erejéből tartsa el. Évtizedekig végzett fordítási, referálási munkákat az Országos Műszaki Könyvtárnak főleg oroszról, angolból, németből, de a műszaki szakterületen otthon volt a szláv nyelvek bármelyikében. Délutánonként diákokat korrepetált és készített fel felvételire matematikából, fizikából és kémiából.

Sokat olvasott, házi könyvtára is folyamatosan gyarapodott szakkönyvekkel. Szórakozásként megismerkedett a számítógépek világával és szimulációs programokat készített fizikából. Mindig valamilyen fizikai probléma megoldásán törte a fejét és eközben rengeteg feladatot talált ki. Ezek közül egy csokorra való 1974-ben megjelent *Termodinamika, Optika és Atomfizika Példatár* címen a Műszaki Könyvkiadó gondozásában. Az 1970-es évektől kezdődően évtizedekig küldött be főként fizika feladatokat a KöMaL részére. Az archívum utolsó 25 évének adatai szerint ebben az időszakban összesen 81 feladatát közölte a lap. 1978-ban az ő nevéhez fűződik *Frantisek Latka Matematikai Képletgyűjteményének* fordítása. 1985-ben ennek folytatásaként elkészült a *Fizikai képletgyűjtemény*, amelyben mint társszerző szerepelt *Tasnádi Péternével* együtt.

2010-ben, 78 évesen halt meg, egy minden nehézség ellenére kiteljesedett, boldog élet után.

Publikációk:

- [1] Bakonyi Gábor: *Optika Termodinamika Atomfizika Példatár*, Műszaki Könyvkiadó, 1974, ISBN 963-10-0759-6.
- [2] Bakonyi Gábor, Tasnádi Péterné: *Fizikai Képletgyűjtemény*, Műszaki Könyvkiadó, 1985, ISBN 963-10-6679-7.